

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ตลาด

พุทธศักราช ๒๕๕๕

เทศบาลตำบลเทพสถิต

อำเภอเทพสถิต

จังหวัดชัยภูมิ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต ว่าด้วยเรื่องตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง และสุขลักษณะ การจัดสถานที่ การวางสิ่งของ และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด การกำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มี ที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้ เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด และ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ขายของสุขลักษณะส่วนบุคคล และสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการขายของในตลาด หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการขอ และการออกใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต การออกใบ แทนใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดเนื้อที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดและ อัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง ว่าด้วย สุขลักษณะตลาด พ.ศ.๒๕๕๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๓๖ และที่ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๕๒ และมาตรา ๕๖ และ ๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน รางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไย่ ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเทศบาล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาดเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามข้อนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๖ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาดความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาดหรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยมิให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันมิให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะ อย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๔ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จหรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางวางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสีย ก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือรองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน แต่มีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามกฎกระทรวงนี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๒

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ ๑๙ การเปิดและปิดตลาดที่มีลักษณะเป็นอาคารถาวร ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๒.๐๐ น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๔.๐๐ น.

หากมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะเปิดและปิดตลาดแตกต่างจากกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตเป็นรายๆ ไป และหากเป็นตลาดที่เปิด ๒๔ ชั่วโมง ต้องกำหนดวันปิดตลาดเพื่อทำการล้างตลาดเป็นประจำทุกเดือนด้วยสารเคมี เช่น โซดาไฟ คลอรีน การเปิด และการปิดตลาดให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดวางให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา ชัน ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาด ของตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดีและเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาด ตามหลักสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(๖) ดูแลแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ มิให้ปล่อยน้ำหรือของเหลว ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงกumulฝอย รวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสียและทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ อยู่เสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
- (๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (๓) ฆ่าหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาด รวมทั้งฆ่าหรือชำแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดโรคระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น
- (๔) สะสมหรือหมักหมม สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือ เป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ
- (๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัย หรือ เป็นที่พักค้างคืน
- (๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือ มีกลิ่นเหม็น

หมวด ๓

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ ๒๔ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (๓) การดูแลความสะอาดแผงขายสินค้าของตน
- (๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การล้างตลาด
- (๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๗) การตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ให้วางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือในขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้วางประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนดโดยสูงจากตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

(๖) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมี สุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่พาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย ไข้หวัดใหญ่ในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ใช้หวัดใหญ่รวมถึงใช้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ใ้มือหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรืออาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ประกอบ บรรจุ เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิ ไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๔) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบและปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนั้น และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องชูดมะพร้าว จาน ชาม อกและส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

หมวด ๔

การขออนุญาต

ข้อ ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ต.๑ พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ณ เทศบาลตำบลเทศบาล

ข้อ ๒๙ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ๒ หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับหนังสือแจ้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคสองให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีทราบ ในกรณีไม่พบตัว หรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาของสำนักทำการของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึง วันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ต.๑ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๓๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดเนื้อที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ต.๔

ข้อ ๓๓ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือจะขอแก้ไขกิจการอื่นในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ต.๔

ข้อ ๓๔ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ต.๓ เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตใหม่ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๕ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์การและเงื่อนไขดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ต.๑ โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ การนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตตาม เทศบัญญัติ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดสุขภาพจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๓๗ หากผู้ดำเนินการตลาดปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ดำเนินการตลาดไม่

ไซหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควร สงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งดังกล่าว ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๓๘ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ระทำการไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุการณ์นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุการณ์นั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๓๙ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบวัน

ข้อ ๔๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพประจำวัน

ข้อ ๔๑ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการตลาดหยุดดำเนินกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีทราบ

ในกรณีไม่พบตัว หรือไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานของผู้ต้องรับหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๒๙ ข้อ ๓๖ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุ อนุญาตตามข้อ ๔๐ เพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๔๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

หมวด ๕

บทลงโทษ

ข้อ ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๕ มีความผิดตามมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ มีความผิดตามมาตรา ๗/๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๗ ข้อ ๘ มีความผิดตามมาตรา ๗/๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๓๖ มีความผิดตามมาตรา ๗/๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๙ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ ๓๙ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามเทศบัญญัติ ข้อ ๓๖ โดยมีหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิด ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาด ของ ะทรงวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควร ลัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่างแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน ซึ่ง ็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วน

(๑) ผลการตรวจวิเคราะห์ทางจุลินทรีย์จากการเก็บตัวอย่าง ตัวอย่างพื้นผิวภาชนะ กรณ์ หรือจากมือผู้ขายอาหารในตลาดพบว่า มีเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นตัวบ่งชี้ในปริมาณที่เกินกว่าเกณฑ์ ทรฐาน ที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด

(๒) มีปริมาณสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน หรือแมลงสาบเกินกว่า หนึ่งที่กำหนดโดยวิธีการตรวจวัดตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ตลาดเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย ไข้สวกใส หัด คางทูม วัณโรค โรคเรื้อน ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อกมา ลสัตว์ และโรคอื่นที่ต้องแจ้งความตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วย ติติดต่อ โดยพบว่าผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของในตลาดเป็นโรคติดต่อ หรือพบผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อ ซึ่งยืนยันว่า โรคอาหารหรือได้รับเชื้อโรคมาจากตลาดนั้น

(๔) ถึงกระหรือถึงบำบัดสิ่งปฏิกูลเกิดการรั่วไหลออกมาสู่สิ่งแวดล้อมจนอาจ แหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

ข้อ ๕๓ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการตลาดในที่หรือทาง ารณะ เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่นเอง ที่ไม่ก่อผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ารพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการตลาดของเอกชน เมื่อผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อม าสารหลักฐานตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่นถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้า ากงานท้องถิ่นมอบหมายให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสุลักษณะของ าดเพื่อพิจารณาตรวจสอบและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ ก่อนจะมีคำสั่ง ุญาตหรือไม่อนุญาต ต้องให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งมีโอกาสที่จะได้ทราบ ัจจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน และในการออกคำสั่งดังกล่าวต้อง ให้มีเหตุผลไว้ด้วย

ข้อ ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจัดตั้งตลาดก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบ ารนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ ผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการ และขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ึ่งการดำเนินการ

ข้อ ๕๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเทพสถิตรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
นางจ่อกระเปียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ.....

(นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์)

นายกเทศมนตรีตำบลเทพสถิต

เห็นชอบ

.....

(นายพรศักดิ์ เจียรณัย)

ขการจังหวัดบึงกาฬ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

การออกใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ตามข้อ ๒๙
แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑.	ตลาดประเภทที่ ๑ ฉบับละ	๒,๐๐๐
๒.	ตลาดประเภทที่ ๒ ฉบับละ	๑,๐๐๐

ชที่รับ.....

แบบ ต.๑

คำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า () บุคคลธรรมดา () นิติบุคคล ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ประจำตัวประชาชนเลขที่.....อยู่บ้านเลขที่/สำนักงานเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
บล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตลาด.....จำนวน.....แผง

๒. ตั้งอยู่เลขที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

รศัพท.....

๓. เนื้อที่ตลาด.....ตารางเมตร ตั้งอยู่ห่างจากโรงงานกำจัดขยะ โรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล
งานบำบัดน้ำเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ สุสาน ฌาปนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษาหรือสถานที่อื่นใดที่จะมี
กระทบต่อสุขลักษณะตลาดหรืออาจจะได้รับความสะดวกหรือรำคาญจากตลาดในลักษณะเดียวกัน.....เมตร

๔. ผู้จัดการตลาด.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....บ้านเลขที่.....ตรอก/
ย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

รศัพท.....

๕. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

๕.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ประกอบการ หากเป็นนิติบุคคลให้นำสำเนาหนังสือรับรองการ
จดทะเบียนนิติบุคคลมาประกอบด้วย

๕.๒ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับใบอนุญาต

๕.๓ หลักฐานแสดงว่าอาคารนั้นสามารถใช้ประกอบการได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมอาคาร

๕.๔ กรณีเจ้าของไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจนำหนังสือมอบอำนาจ
ที่ถูกต้องตามกฎหมายพร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

กรมเห็นของเจ้าหน้าที่ตามลำดับ

(ลงชื่อ).....
(.....)

(ลงชื่อ).....
(.....)

กรมเห็นปลัดเทศบาลตำบลเทพสถิต

(ลงชื่อ).....
(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(ลงชื่อ).....
(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ยเหตุ ได้ออกใบอนุญาต เล่มที่.....เลขที่..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....แล้ว

ขอรับ.....

แบบ ต.๓

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ยื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....

ยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

จากใบอนุญาตฉบับเดิม เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

การสูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุดในสาระสำคัญ.....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและเงื่อนไขที่ได้วางไว้ทุกประการพร้อมนี้ได้แนบสำเนา
บ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และเอกสารหลักฐานตามที่เทศบัญญัติกำหนดมาด้วย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

คำร้องขออนุญาตการต่าง ๆ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า () บุคคลธรรมดา () นิติบุคคล ชื่อ.....อายุ.....ปี
 ชาติ.....เลขประจำตัวประชาชนเลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
 ขอยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

จึงมีความประสงค์

ขอรับรองว่าข้อความตามคำร้องนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต
 (.....)

ประกาศเทศบาลตำบลเทพสถิต
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕
ของเทศบาลตำบลเทพสถิต

.....

ตามที่เทศบาลตำบลเทพสถิต ได้จัดทำเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้มี
บัญญัติของเทศบาลตำบลเทพสถิต ว่าด้วยตลาดไว้บังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิต โดยอาศัย
ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๑๓
๒๕๕๒ ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น

บัดนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ได้ลงนามเห็นชอบ เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕
เทศบาลตำบลเทพสถิตจึงขอประกาศใช้ เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์)

นายกเทศมนตรีตำบลเทพสถิต